

faa troer jeg, at, foruden hvad der er nævnt af det ærede Medlem for Roeskilde (Hage), Forholdene i England med Hensyn til Spørgsmaal af den Natur, der her er Tale om, ere saa Himmelhvidt forskjellige fra vore, at de ikke i fjerneste Maade kunne sammenlignes dermed. Dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at forholdsviis ere vore unge Søfolk i langt større Antal ude i fremmede Lande, end det f. Ex. er Tilfældet i England, hvor man samler Folk fra alle mulige forskellige Lande. Hvad disse Afgifter angaaer, da ville de jo forholdsviis gaae meest ud over de ældre Søfolk, som gaanske vist haardest trænge til, hvad man her vil tage fra dem. — Seg fastholder altsaa, at, hvad man vil opnaae ved Lovforslaget, vil væsentligst og bedst opnaaes ved den Ordning, som jeg har omtalt. Med Hensyn til hvad forøvrigt endnu Vaterflouttjenestens Indførelse og dens Charakter angaaer, da kan jeg henholde mig til mine tidligere Uttringer.

Steenstrup: Den høitærede Minister lagde megen Vægt paa, at det ikke i Lovudkastet var gjort til Pligt udenfor Kjøbenhavn at have Vaterflout. Seg seer ikke rettere, end at det, at det ikke er gjort til Pligt, vil sige, at det afhænger af Communalbestyrelsen, om den vil have en selvstændig Vaterflout; men hvad der derimod er afgjort — jeg kan ikke læse Lovudkastet anderledes — er, at man udenfor Kjøbenhavn, enten man faaer Vaterflout eller ikke, faaer en Afgift, som man ikke har havt før, baade paa Skib og Personer, og det for Forretninger, man ikke ønsker eller behøver; altsaa er det dog en virkelig Udvidelse. Om den, der bestyrer disse Forretninger, hedder Vaterflout eller noget Andet, troer jeg ikke, man lægger nogen videre Vægt paa, men hvad man lægger Vægt paa, er, at disse Afgifter vil man nødig betale, og disse Forretninger finder man overflødige. Nu stiger den høitærede Minister endvidere, at et af de vigtigste Punkter, nemlig Vaterfloutens Mægling, vil man søge at indføre ogsaa udenfor Kjøbenhavn, skjøndt han er af den Anskuelse,

at vedkommende Embedsmænd i Provindserne iforveien burde foretage denne Mægling; men hvis vedkommende Embedsmand iforveien har havt denne Pligt, saa komme Søfolkene jo i Fremtiden til at betale Noget for en Forretning, som de tidligere havde kunnet faae udført gratis, og altsaa er det atter forøgede Udgifter for Noget, som de før ikke have havt Omkostninger ved. Den høitærede Minister sammenlignede fremdeles disse Afgifters Berettigelse med Berettigelsen af Gebyrerne for Benyttelsen af Notarius publicus, men her er der den himmelvide Forskjel, at Notarius publicus skal man ikke altid nødvendig benytte, naar man benytter ham, medens man her indfører en Institution, som skal benyttes, enten man ønsker det eller ei; medens man i de fleste Tilfælde ikke gaaer til Notarius publicus, medmindre det er absolut nødvendigt, skulle Søfolk her gaae til en Embedsmand, som de mene, at de slet ingen Nytte have af, og betale Afgifter, som de finde unødvendige og ubillige. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein) gjorde gjældende, at det her fra Kjøbenhavns Handelsstand var anbefalet, og at man med Fornøielse vilde gaae ind paa en yderligere Afgift af Skibe. Seg kan meget godt forstaae, at man gjør dette i Kjøbenhavn, for det Første fordi de Kjøbenhavnske Forhold — hvad jeg tidligere har erklæret — ere heelt anderledes end Forholdene udenfor Kjøbenhavn, men dernæst af den simple Grund, at de Kjøbenhavnske Skibe gennemgaaende ere saa store, at de i Henhold til deres Bestemmelse gjøre meget lange og som Følge deraf meget saa Reiser, medens Skibene i Provindserne ere smaa og befare andre Farvande og netop paa Grund af deres Lidenshed gjøre saa korte Reiser, at de komme til — det holder jeg mig overbevist om — at betale forholdsviis meget mere end Skibe, der høre hjemme i Kjøbenhavn. Ogsaa skal jeg gjøre gjældende ligeoverfor den høitærede Minister, naar han har sagt, at disse Afgifter ogsaa ere kjendte af Skibe i Provindserne, at de kjende dem ikke, medmindre de komme til Kjøbenhavn.